

شیخ حسنعلی نجابت

ایشان از هوش و استعدادی سرشار برخوردار بود به طوری که در سنین جوانی به درجه اجتهاد نایل آمد...

ولادت: حدود 1336ق.

محل ولادت: شیراز

وفات: حدود 1410ق.

محل دفن: شیراز

محل تحصیل: شیراز ، نجف

اساتید: حضرات سید ابوالحسن اصفهانی ، سید ابوالقاسم خویی و...

استاد عرفان : محمد جواد انصاری همدانی

تالیفات: کلمه طیبه ، کلمه عشق ، شرح دعای رجبیه ، بصائر یا قرآن و اهل بیت و...

ایشان از هوش و استعدادی سرشار برخوردار بود به طوری که در سنین جوانی به درجه اجتهاد نایل آمد. طبعی بسیار لطیف و شاعرانه داشت ، اشعار مرحوم سید محمد حسین غروی اصفهانی را می پسندید و بیشتر اشعارش را به سبک ایشان می سرود.

عطش معنوی که همواره در وجودش بود او را به محضر آیت الله سید علی قاضی کشانید. وقتی استاد از او پرسید: فرزند چه کسی هستی ؟ پاسخ داد فرزند شما ! مرحوم قاضی دوباره پرسید و ایشان باز همان جواب را داد . آیت الله قاضی خیلی خوشش آمد و آیت الله نجابت از آن پس تا پایان عمر استاد خدمتش را کمر بست .

به علت جو نامساعد حوزه نجف شهریه او را که در جلسات مرحوم قاضی شرکت می کرد قطع کردند ، لذا بسیار در مضیقه به سر می برد و برای امرار معاش همواره مشغول نمازهای استیجاری بود. پس از رحلت آن عارف بی بدیل به محضر آیت الله انصاری همدانی رسید و در ردیف مبرزترین شاگردان ایشان درآمد. مرحوم انصاری درباره آیت الله نجابت می فرمود: حساب شیخ حسنعلی از تمام کسانی که اینجا می آیند جداست . اگر دریایی از معارف الهی را به حاج شیخ حسنعلی بدهند سیر نمی شود.

یکی از شاگردان ایشان می گوید: مرحوم نجابت برای محبت قیمت و ارزش فوق العاده قائل بود و در دوستی کم نظیر بود به نحوی که به تمام معنی در این راه پاک باخته بود. در مراسم اطعام و سوگواری امام حسین علیه السلام خود ایشان غذا طبخ می کرد و این را برای خودش شرف می دانست . تواضع و فروتنی ملکه وجودش شریفش بود ، مکاشفاتی را که برایش رخ می داد با عنوان یکی از دوستان بیان می فرمود آن بزرگوار سال ها در مدرسه ای که خود در شیراز بنا نهاده بود به تدریس پرداخت و ای پایین ترین سطح تا سطوح عالی را درس می داد و ابدا برایش تفاوتی نداشت که در کدام یک به تدریس بپردازد.